

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 39.

Ottende Session.

16de Møde.

Torsdagen den 18de Decbr.

(Fortf.)

Indenrigsministeren (fortf.): Der havde allerede imellem disse Mænd dannet sig en bestemt Mening. Denne bestemte Mening gik ud paa, at der under de forhaanden værende Forhold ikke var tilstrækkelig Døpfordring til i nærværende Rigsdags Sammenkomst, ad Lovgivningsmagtens Vet, at gribe ind i Forholdet mellem Bøndejordens Eier og Brøger. Dette var altsaa den givne Situation. Spørgsmaalet var kun, om jeg vilde acceptere denne Situation. Jeg siger ingenlunde dette for at skyde noget Ansvar fra mig; nei, paa ingen Maade, jeg siger det, fordi det er Sandhed; jeg siger det, fordi, dersom Nogen udenfor Thinget vilde rose Regjeringen for denne Beslutning, da kan jeg i min Ukyndighed, ikke tillægge mig nogen Andeel af denne Roes; dersom Nogen her i Thinget maatte s. Ex. søle sig opfordret til at bringe Regjeringen sin Tak, fordi han maaskee derved blev udløst af en eller anden vanskelig Stilling, hvori han var kommen ind, da vil jeg heller ikke kunne modtage denne Tak; dersom Nogen derimod vil paalyrde mig noget Ansvar for Beslutningen, da jeg dog under disse Omstændigheder modtog Indenrigsministeriet, da er jeg villig til at bære det; jeg vil bære det forholdsviis, jeg vil bære det heelt, dersom Nogen vil paalægge mig det heelt; dersom Nogen vil mene, at jeg kunde have vægret mig ved at overtage Indenrigsministeriet under disse Forhold, og at

dette efter al Sandsynlighed vilde have tilveiebragt en fuldstændig Opøsning af Ministeriet, da vil jeg dertil hverken svare Ja eller Nei; jeg overtager fuldstændig Ansaret, dersom Nogen vil lægge det fuldstændigt paa mig. Jeg gjentager altsaa, at Spørgsmaalet var, Situationen engang givne, hvorvidt jeg da vilde acceptere den. Naar jeg da kunde overvinde de mange og store Betæneligheder, som jeg forøvrigt nærede ved at overtage denne Stilling, naar jeg kunde beqvemme mig til for en Tid — thi min Svaghed er ikke den at tiltroe Regjeringen, og navnlig min Stilling i Ministeriet, nogen Evighed — jeg sagde altsaa, naar jeg kunde beqvemme mig til for en Tid at forlade den Gjærning, der var mig anvist, da kunde jeg ikke holdes tilbage ved den Betragtning, at det ikke blev mig givet at udløse Fæstefagen af den forvirrede og forqvælede Stilling, hvori den ved Saamanges og saa Forskjelliges forenede Bøstræbelses i et Decennium var bragt, den forvirrede og forqvælede Stilling, hvorum man vil faae et nogenlunde levende Billede, naar man vil erindre sig de Foredrag, som netop for et Aar siden bleve holdte her af en daværende Indenrigsminister og af det ærede Medlem for Maribo Amts Ade Valgtreds (Monrad); idetmindste troer jeg ikke, at Nogen vil kunne forundre sig over, at jeg efter min Stilling til den hele Sag ikke derved kunde holdes tilbage fra at overtage Indenrigsministeriet, naar jeg forøvrigt kunde bestemme mig dertil. Det er disse Oplysninger, som jeg har anseet det for min Pligt at give med Hensyn til mit Forhold; de yderligere Oplysninger, som maatte kunne ønskes, ville bedre kunne gives af et af de ældre Medlemmer af Ministeriet, som har taget Deel i de Forhandlinger, der